

إثنا عشر رسالة

[95] وخواه در استنجا بآب پانزدهم هریر محل در استنجا از برار مطلقا مستحبست وزيادتي تبالغ در قوت وشدت صرير هر گاه آب سرد مستعمل باشد شانزدهم وضع آلت استجمار اولاً بر موضعي طاهر از حول مقعد نزديك بمحل نجاست سنت است بعد از ان تحريك آن بجانب محل نجاست تا قلع عين كند از محل وخبث را منتشر نسازد وقبل از ازالهء عين خبث از محل نجس نشود هفدهم استيعاب جميع اجزاء محل در قلع خبث بهر يك از ادوات مستحبست بجهة خروج از عهدهء خلاف وتوزيع ادوات بر اجزاء محل مكروه است هجدهم التقاط ادارء ادات يعنى ربودن و برداشتن اجزاء نجاست وادوات را حركت دورى دادن بر محل خبث سنت است تا بهر جزوى از اجزاء ادوات جزوى از اجزاء نجاست برداشته شود پس امر ارادات بر محل نجاست اكر خبث از جزوى از اجزاء محل بجزوى ديكر منتقل نشود مكروه است واكر منتقل شود مجزى نيست واستجمار بعد از آن كافى نخواهد بود واستنجا بآب متعين خواهد شد وعلامه در نهاية ومنتهى بطريق احتمال گفته بر تقدير عدم انتقال نيز مجزى نيست از ان جهت كه جزء ثانى محل باجز ونجس آلت ملاقي خواهد شد واستعمال نجس جايز نيست نوزدهم سنت است كه در استعمال سنك اول ابتدا از مقدم صفحه يمنى كرده
